

Sygn. akt IV CSK 362/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. W.
przeciwko D. G. i Ł. G.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 maja 2019 r.,
na skutek wniosku pozwanego
o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 6 marca 2019 r.

uzupełnia sentencję postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2019 r. przez dodanie punktu 4 w brzmieniu: przyznaje radcy prawnemu R. R. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) także kwotę 1530 (tysiąc pięćset trzydzieści) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu D. G. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 kwietnia 2019 r. radca prawny R. R., pełnomocnik z urzędu pozwanego D. G., wniósł zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego zawarte w pkt 3 postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2019 r. W zażaleniu zarzucił naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z

§ 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 5 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2019.68) przez ich niezastosowanie i w konsekwencji zasądzenie na rzecz radcy prawnego R. R. jedynie kwoty 270 zł, powiększonej o należny podatek od towarów i usług i tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu D. G. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienia Sądu Najwyższego są ostateczne i nie przysługują od nich żadne środki odwoławcze. Dotyczy to także postanowień Sądu Najwyższego w przedmiocie kosztów postępowania w sprawie wywołanej wniesieniem skargi kasacyjnej (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 7 lutego 2018 r., II UO 17/17, 4 kwietnia 2019 r., V CSK 345/18, 16 listopada 2018 r., IV CSK 12/18).

Ze względu na przyjęty w piśmie z dnia 12 kwietnia 2019 r. przedmiot zaskarżenia, można jednak przyjąć, że jego autor w istocie wnosi o uzupełnienie sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2019 roku. W punkcie 3 sentencji tego orzeczenia nie objęto bowiem rozstrzygnięciem całości należnych pełnomocnikowi pozwanego kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2018 r., V CSK 142/17). Sąd Najwyższy zasądził na jego rzecz tylko część należnego wynagrodzenia. Przyznał kwotę obliczoną na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 14 ust. 1 pkt 2 w związku z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. Określona w tych przepisach stawka wynagrodzenia radcowskiego nie obejmuje opłaty związanej z roszczeniem majątkowym dochodzonym w sprawie o ochronę dóbr osobistych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2007 r., III CZ 12/07). Do tego roszczenia mają zastosowanie stawki przewidziane w § 8 rozporządzenia (w niniejszej sprawie stawka określona w punkcie 5).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

